

## Č. 330.

**Zabírání bytů:** Předpisu § 6, č. 5 nař. o zabír. bytů nelze použít, lze-li několika místností v témže domě, byť i prostorově od sebe oddělených, užívat jako bytu pouze společně a je-li jich pouze takto ve skutečnosti používáno.

(Nález ze dne 16. února 1920 č. 1217.)

Prejudikatura: nález ze dne 8. ledna 1920 č. 3, sbírky č. 294.

Věc: František Linhart na Smíchově proti společnému bytovému úřadu v Praze o zabránění bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: O stížnosti podané do rozhodnutí žalovaného úřadu, kterým zabral stěžovateli pokoj ve 2. patře domu čp. 984 na Smíchově, uvážil nejvyšší správní soud takto:

Žalovaný úřad, jak z rozhodnutí jeho patrně, zabral byt ten proto, že prý stěžovatel má v domě tom byty dva, tedy z důvodu § 6, č. 5. Ze znění tohoto zákonného ustanovení právě tak, jako z ustanovení § 2 nařízení o zabírání bytů, je patrně, že zabránění z důvodu toho je přípustno jen tehdy, jde-li o dva byty, tedy o dvě skupiny místností hodících se k samostatnému, od sebe navzájem neodvislému obývání, neboť pouze pak mluvíti lze o dvou bytech. Náležitosti této se však nedostává tehdy, lze-li více místností v témž domě, byť i prostorově od sebe oddělených, užívat jako bytu pouze společně a je-li jich pouze takto ve skutečnosti užíváno.

Z odvodního spisu žalovaného úřadu je patrně, že zabraněného bytu může užívat pouze svobodný, který bude co do příslušenství odkázán na byt jiný, a táž skutečnost potvrzena je městskou technickou kanceláří, na jejíž zprávu odvodní spis se odvolává a jež výslovně uvádí, že zabraněná místnost je bez příslušenství, nemajíc ani záchodu, ani vodu, a že lze jí užíti nejvýše jako bytu pro svobodného.

Potom však nelze mluvíti o tom, že stěžovatel má dva byty, nýbrž pouze, že má být jeden, byť i na dvě patra rozdělený a jest naříkané rozhodnutí v odporu se zákonem, pročež slušelo je po rozumu § 7 zák. o správ. s. zrušiti.

## Č. 331.

**Zabírání bytů:** \* Místnosti, které byly sice po 1. srpnu 1914, ale před 28. říjnem 1918 (nař. místodrž. pro Čechy ze dne 17. října 1918 č. 79 z. z.) upraveny z bytů pro jiné účely, nelze pokládati za neoprávněně užívané ve smyslu § 6, č. 6 nař. o zabír. bytů, když ke změně té nebylo po zákonu třeba zvláštního povolení úřadu.

(Nález ze dne 16. února 1920 č. 1249.)

Prejudikatura: srov. nález ze dne 20. prosince 1919 č. 6800, sbírky č. 276.